

Поради батькам щодо профорієнтації дітей.

У житті кожної дитини існує чимало ключових етапів: адаптація в дитячому саду, школі, становлення власної особистості, усвідомлення свого місця в сучасному суспільстві. Поряд з цим можна назвати і факт професійного самовизначення. Саме від того, в який навчальний заклад вступить ваша дитина, яку спеціальність вона обере, залежить її подальша кар'єра. Батьки часто приділяють увагу вивченню ринку праці: які професії найбільш затребувані на даний момент, які спеціальності принесуть більший дохід. Але разом з тим, важливо приділяти увагу здібностям і бажанням вашої дитини. Можливо, вона може стати прекрасним музикантом, художником, журналістом або перекладачем. Тоді буде помилкою вчитися на факультетах технічної спрямування. Саме в цей момент у дітей часто виникає конфлікт між бажанням отримати ту чи іншу спеціальність і рівнем самооцінки, який часто не збігається з дійсним рівнем психологічних можливостей підлітка, а також фінансовими можливостями сім'ї. Тому досить значна частина дітей не готова до вибору професії, хоча і має високий рівень домагань. Потрібно поставитися до процесу професійної орієнтації серйозно, знати, що цей процес складний, суперечливий, тривалий. Освітній заклад робить багато в формуванні професійних намірів. В процесі навчання на кожному занятті діти знайомляться зі змістом самих різних професій. Також діти дізнаються, якими професійними якостями повинен володіти представник тієї чи іншої професії, навчаються оцінювати свої психофізичні особливості. Крім того, в Ліцеї працює психолог, який може надати допомогу учням в їх самовизначенні. Але, незважаючи на такий значний обсяг профорієнтаційної роботи, що проводиться в Ліцеї, все ж на професійні наміри учнів у великій мірі впливають і сімейні традиції.

1. Інформацію про професійні плани дитини можна отримати тільки в ході відвертої бесіди з нею, ні в якому разі не «на бігу». При цьому намагайтеся проявляти терпіння, такт і щире зацікавлення;

2. Якщо дитина не може чітко сформулювати свої плани, треба спробувати зрозуміти, з чим це пов'язано;

3. Якщо Вас засмучує професійний вибір дитини, не відмовляйте її і не забороняйте їй щось категорично. Постарайтеся з'ясувати, на чому заснований її вибір;

4. Якщо дитина тільки мріє, а нічого не робить, треба допомогти їй скласти конкретний план, обговоривши, скільки часу у неї є, і що необхідно встигнути;

5. Допоможіть своїй дитині підготувати «запасний варіант» на випадок невдачі на обраному шляху.

6. Підбадьорюйте, підтримуйте, заохочуйте!

Роль батьків у профорієнтації своїх дітей велика. Їх життєвий і трудовий досвід, авторитет, рівень матеріального забезпечення сім'ї дуже впливає на вибір майбутньої професії. Добре ставлення до своєї роботи з боку батька, матері, старших братів, сестер, їх задоволеність своєю професією, часто є достатнім моральним стимулом для того, щоб підліток зацікавився змістом їх праці і надалі вибрав одну з «сімейних» професій. Головна рекомендація батькам з профорієнтації дітей: ви лише допомагаєте зробити правильне рішення, а не робите його за дитину!

[Платформа профорієнтації Державної Служби Зайнятості \(dcz.gov.ua\)](http://dcz.gov.ua)